

1622.
1673
1690

00

1. Arndt v. Jod. v. querela de
neutralitate Sacra, 1650

2. Amling v. Wolff. v. fudlaffung
von der Messenordnung
Christi Zerbst 1586.

3. Andre v. Jac. v. gendießfert
der Besue von der Johannis
Hubeingen 1581.

4. Nagely v. Pauli v. prognosticon,
Leipzig 1622.

5. Der Armen Bessertzen, Leipzig
1621.

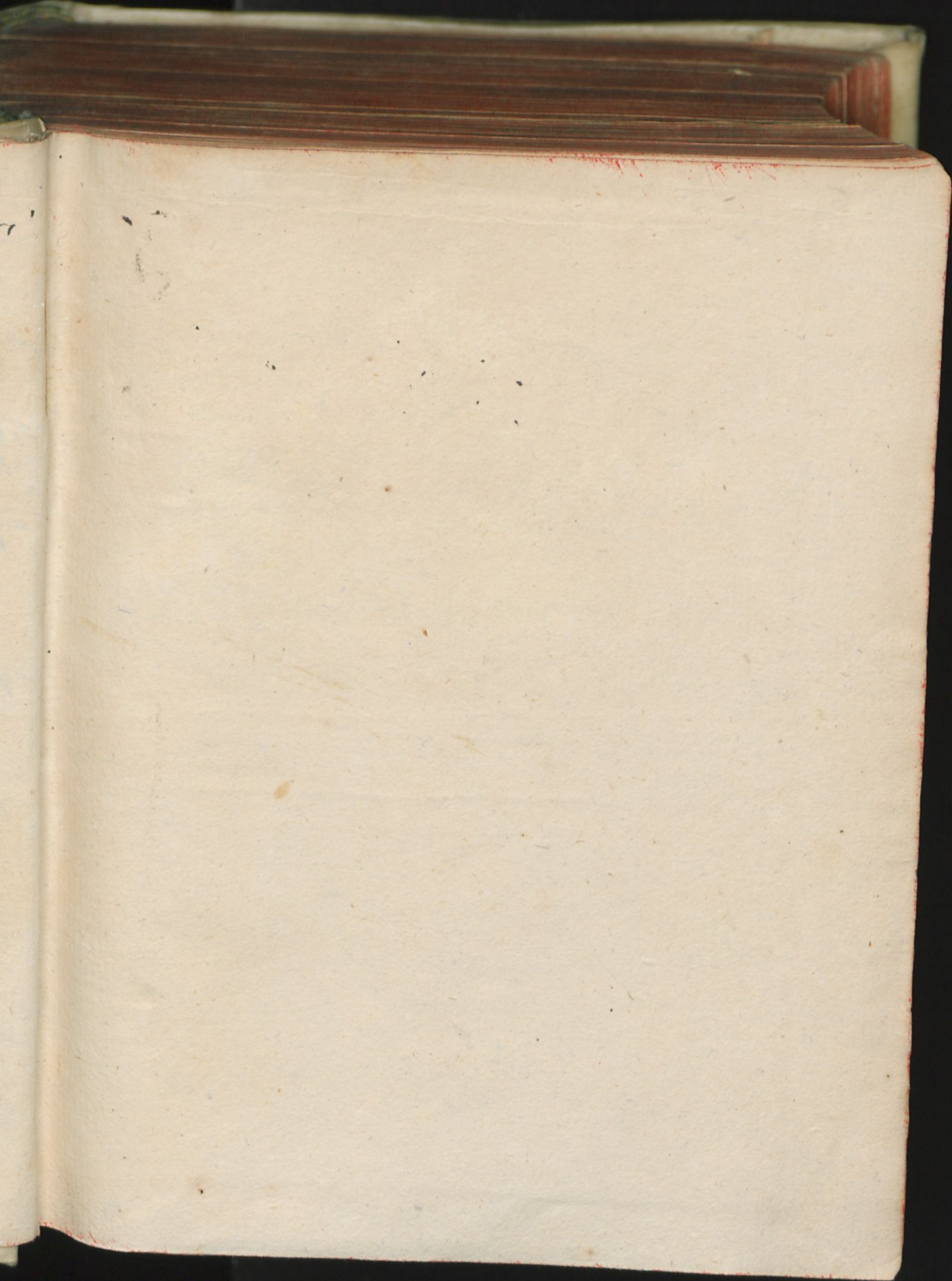
6. Arnoldi phil. Antivagellus.
Königsberg 1622.
7. Baldvini s. Frid. Christozonia.
Wittenb. 1595.
8. Lütke s. Joh. Hymnus natali-
tius de Christo Wittenb. 1594.
9. Barbaroffe s. Frid. Brieft zum
s. abendmahl. Hilderheim
1603.
10. Calixti s. Georg. variant
anerkennung gegen D. Weller,
1670.
11. —————
anerkennung D.
Weller, Helmsf. 1671.
12. Calovij s. Abrah. s. variant-erkennung
contra D. Bekm,
13. —————
Apologia an
den vater zu Königsberg
Wittenberg 1671.
14. Cocleij s. Joh. v. Fridizium
unseres christenthumb, 1569.
15. Cratonij s. Adami responsum
ad anonymum Ambrigitanus
Neapoli 1591.

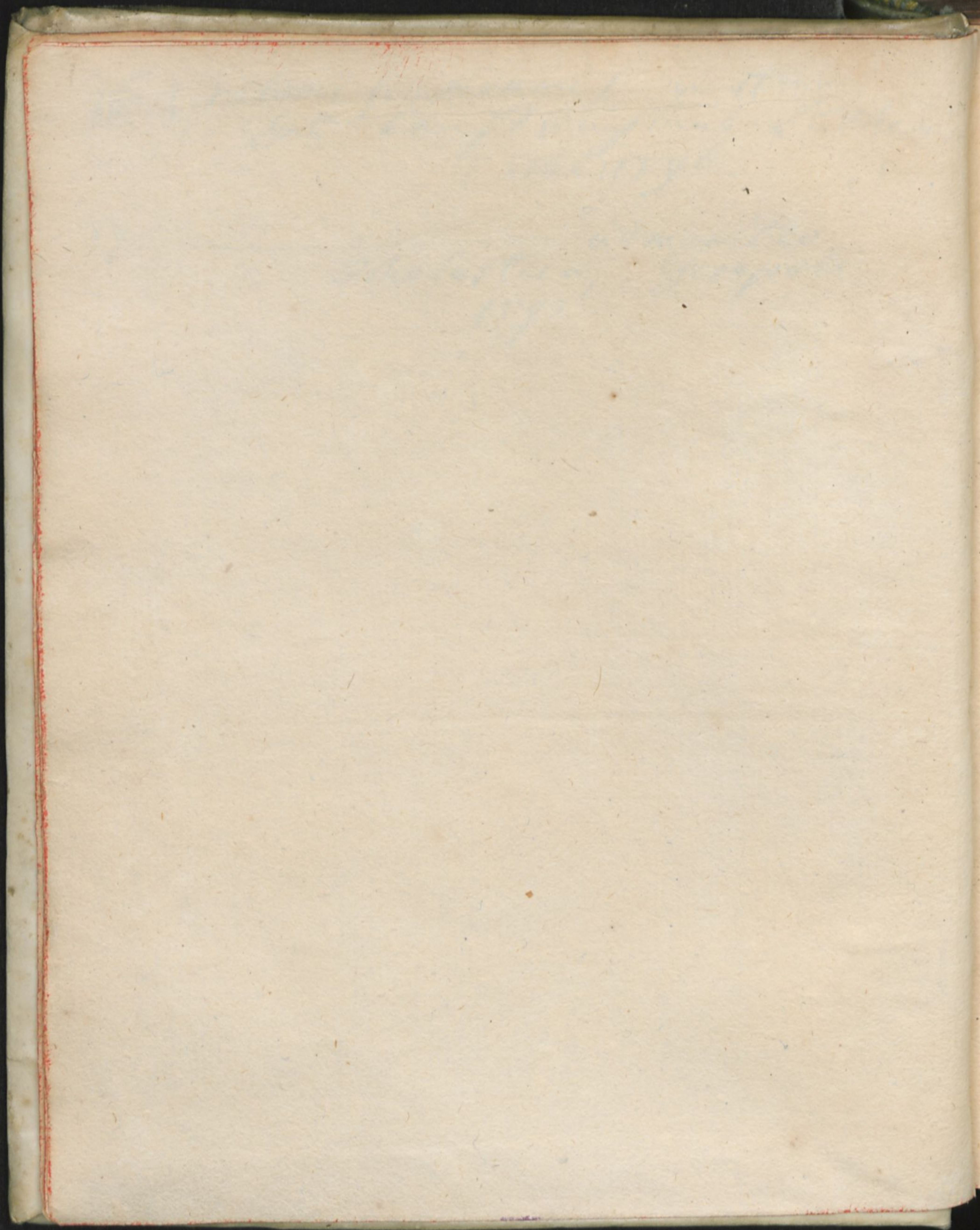
16 Cratonis s. Adami wittenberg
des Hauptbüchlers Lutheri
Calbe 1540.

17. ————— admonitio
Scholastica, Gerapoli
1542.

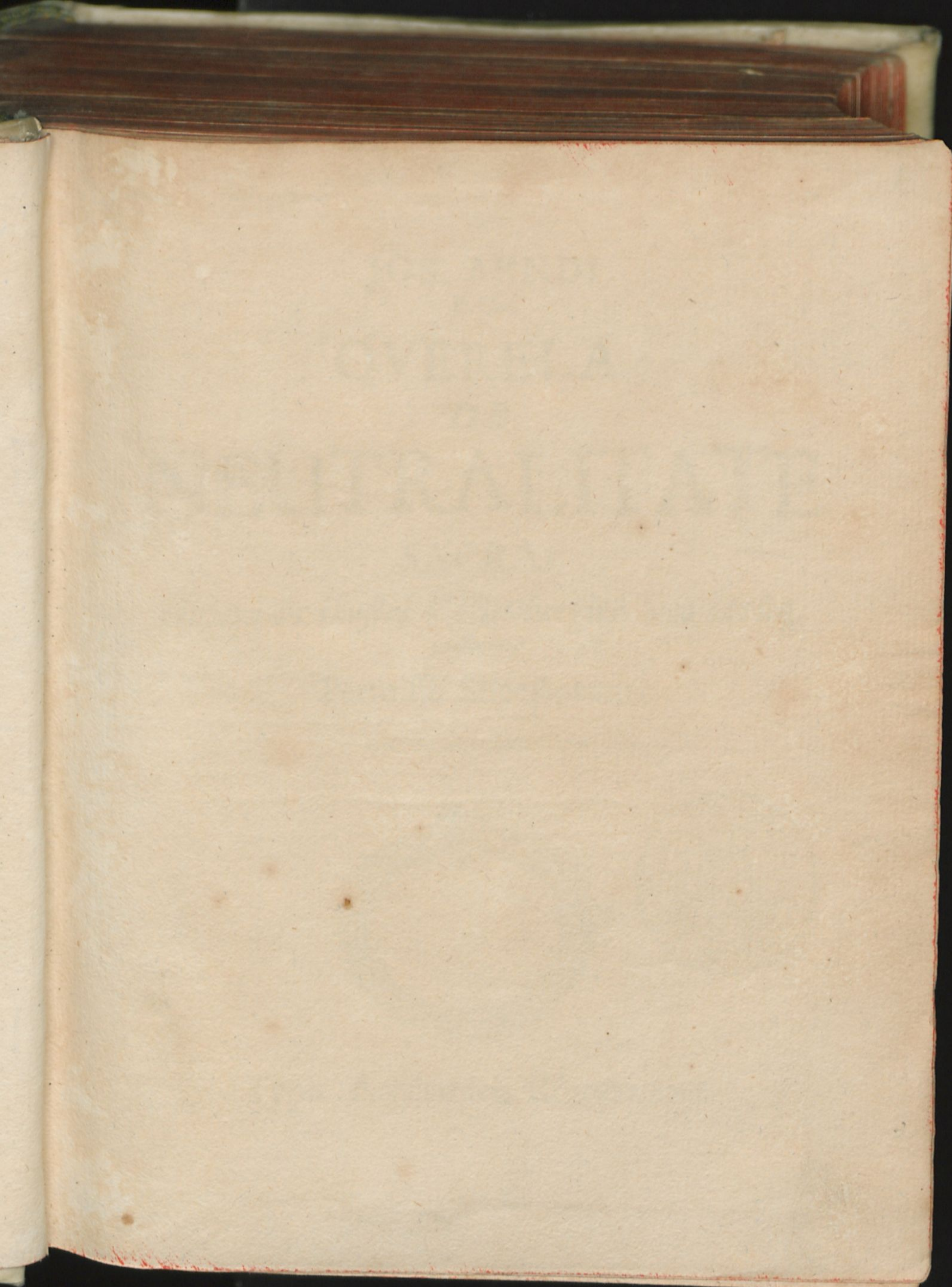

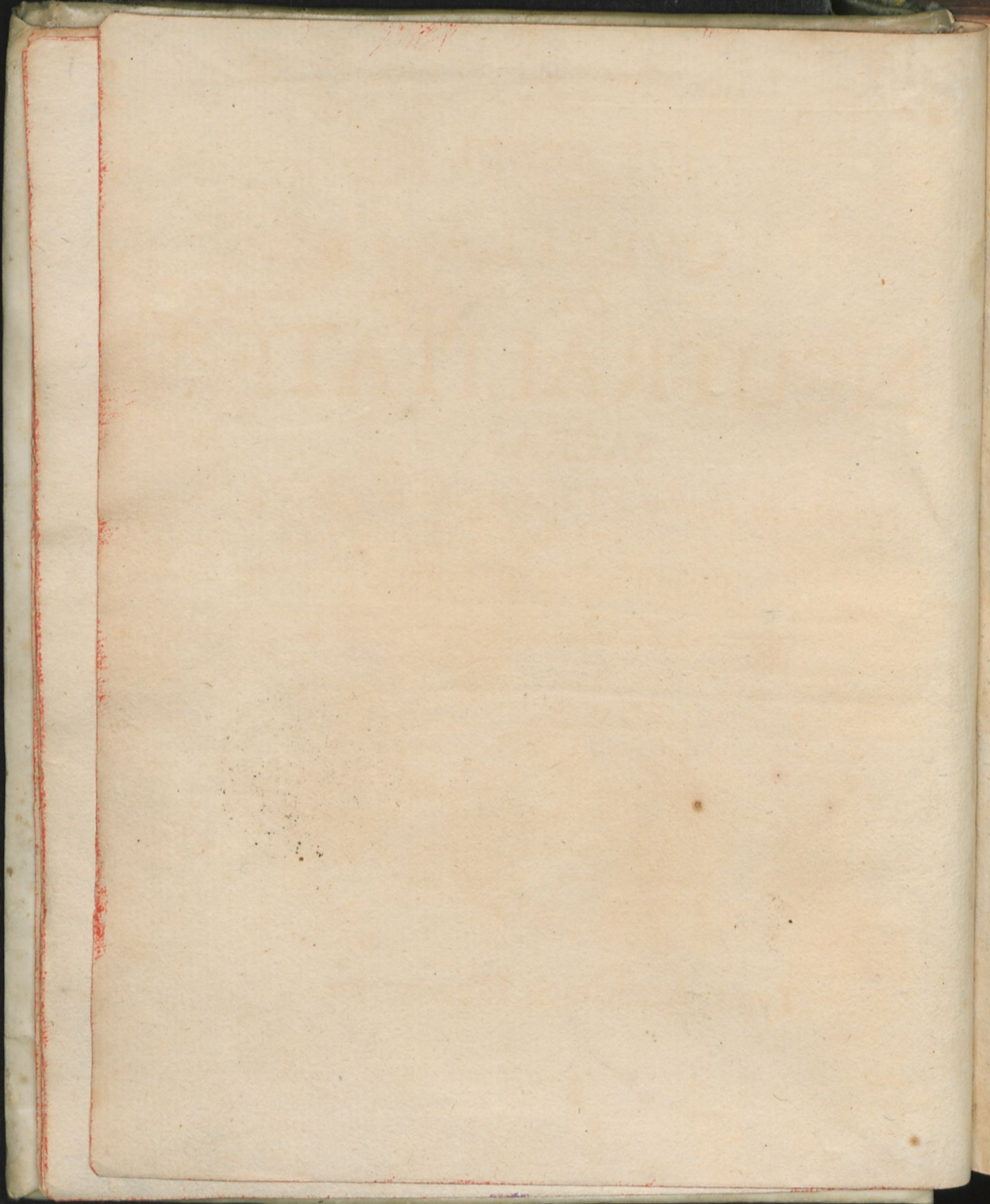

CHRISTOGONIA VERSV
paulum liberiori adumbrata ;

7.6

Quam

ILLVSTRISSIMIS, CEL-
SISSIMISQVE PRINCIPIBUS
AC DOMINIS, D. D. D. CHRISTIA-
NO, IOAN-GEORGIO & AVGVSTO, Fratibus, Du-
cibus Saxoniae, Landgravijs Thuringiae, Marchionibus Misniae,
Burggravijs Magdeburgensibus, &c. Dominis meis cle-
mentissimis, debitae subiectionis ergo de-
dico. consecroque

FRIDERICVS BALDVINVS Dresdensis.

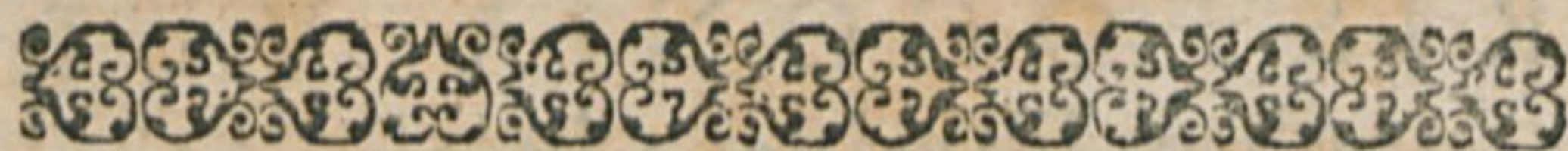
Ἐφοδ'ισιχop

NatVs. Iô / SILoh. qVeM frVstra eXspeCtat apeLLa ;
NatVs; & eCCe VICes tot repetIVit Eos.

VVITEBERGAE
Excusa typis M. Simonis Gronenbergij,
cl. Io. XCV.

ILLVSTRISS. PRINCIPIBUS
AC DOMINIS D. D. D. CHRISTIANO,
IO AN-GEORGIO & AVGVSTO, Fratibus, Sa-
xoniae Ducibus, &c. Dominis meis
clementissimis, S.

Elicissimo illi Romanorum Imperatori AVGVSTO (vt autor est Suidas) τὸν αὐτοκράτορα aliquando consulenti, quis sibi successor in imperio esset futurus, αὐτῷ ἐβραῦν, respondit oraculum. Qua voce motus Imperator, aram in Capitolio statuit, hac inscriptione: ὁ θεὸς οὗτος ὅτι προτογόνος θεῶν. Hac & similia, Illustrissimi principes, dici non potest, qua voluptate pascant diuinarum rerum studiosos talia legentes; etiam serpentem istum antiquum nolentem volentem ea de contritore illo capitis sui Termaximo profari, quae per sacrosancta sua organa Prophetas Deus multos annos antè in Ecclesia reuelarat. Quare haec quoque mihi cogitanti in summo gaudio venit in mentem salutiferam hanc ἱστορίας historiam debitae Saluatori meo gratitudinis ergò rudi Mineruâ, eâ, qua fieri potuit, simplicitate delineare; illamq; Generosissimae Cels. Vestrae debitae subiectione offerre, cum quia vestra in me beneficia satis sint illustria, qui (quod inter alia familiam ducit) Munificentiam vestram in inlyto ad Albim ludo vestro per annos aliquot sustentatus sum; quod grato animo meritò agnosco: tum etiam, quia inlytas Cels. vestras in sincerâ pietate indies summâ cum laude crescentes hisce cogitationibus delectari dubium nemini esse possit: ita vt neque ego ambigere audeam, Illustriss. Cels. vestras hascè meas qualescunque primitias beneuolo animo à me esse suscepturas: id quod eâ qua debeo submissione peto, & inlytas Cels. vestras cum Matre & Sorore illustrissimâ, adeoq; totâ Saxoniae domo Dei opt. Max. commendo tutelae, Valeant Illustriss. Cels. vestrae. V Viteb. Idib. Decemb. clj. Is. vic.

Inlytae Cels. V.

Subiectiss. cliens

Fridericus Balduinus Dresdensis.

Rma canam, dixi, dubiúmque per
 agmina Martem
 Christiadam, Scythicique truci sub
 gente tyranni,
 Qua propè Sauromatas tumida-
 rum rector aquarum
 Ister ab Europâ disternat Asi-
 dos oras.

Heic mihi quis Superúm (DEVS at, Deus ille coruscis
 Desuper irradians radijs Latonius) aurem
 Vellit & admonuit: numquid tibi sarcina grandis
 Terga per Icarios iuuenilia deprimat ausus,
 Hoc cupis? euge relinque alijs bicoloris honorem
 Juniperi, tenues tu deligito vngue myricas:
 Bella canant alijs, tu virginis excipe partus.
 Obsequor; at bibulis mandantur semina arenis,
 Nitua mî tepidas iam ventilet ipsa medullas
 Flammula, cælestis pars ô veneranda senatus,
 Spiritus: & queis nil Charis in magè surgit amicum,
 Vos, ô Saxonidum Flores, tria germina RVTÆ,
 Germina in Europæ latè fragrantia campis;
 Vos quoque mî facilem generosâ mente fauorem
 Exhibuisse iuuet, studiisque impellere remos.
 Fallor? an optatus gelidos calor occupat artus:
 Haud fallor: generosa rudem quoque triga Thalæam

B₂

Non

Non renuit, facilémque canenti accommodat aurem.
Lingua imitare animū fando: manus æmula linguā
Scribendo exæqua: *Deus est, qui carmina dictat.*

Tempora qui didit radijs, Hyperione natus
Secula jam vario ter dena nouémque recurſu
Emenſus, decies ſenas curuamine lati
Limitis abſoluiffe vices, biſque in ſuper uſtos
Sueta ferebatur miſiſſe per aſtra jugales:
Aurea Romulei Cæſar diademata ſceptri
Imperiique vnus ſummas cūm geſſit habenas,
Iamque quater dena ſtali ſub nomine meſſes
Viderat, adde duas hiemes: quem Marte togaque
Eximium non arma magis clara triumphis
Reſque foris geſtæ generoſo pectoris auſu
Urbe ſua fecerê Deum; quàm conſcia virtus
Iuſtitiaque decus, quàm pax plaudentibus aliſ
Actiacâ redimita oleâ comitatur euntem.
Hinc ea Romulidum paſſis CONCORDIA penniſ
Innumeras paſſim gentes per prælia victas
Detrectare jugum vetuit, quâ turgida tellus
Cœrulæ in amplexus ſe porrigit Amphitrites,
Pamphiliæ Phrygiæque ſinus, Tyriôſque bilingues,
Florentiſque caput Syriæ, Nabathæaque Idumes
Arua, Palæſtinis certantia frugibus aruiſ,
Et quâ Celtarum Belgas diſcludit ab oriſ
Sequana, ſpumiferas cui Matrôna ſufficit vndaſ,
Diſperſaſque a libi gentes, quas prendere verſu

Qui

Qui cupit, Albiacæ numerum subducat arenæ.
 Iamque ita compositis armis, bellique silente
 Impete, magnanimus Cæsar, post tanta laborum
 Pondera, perpendens annalibus eruta priscis
 Nomina magnatum magni de gente Quirini,
 Hæc secum: Qui sim video, quod nominis huius
 Imperiique decus, memini: quæ tantaque regni
 Fascibus Ausonij submittat natio colla,
 Armorum bellique potens Mauortia proles,
 ROMA, caput telluris, inexpugnabile regnum,
 Iuppiter! ut totum latè es diffusa per orbem!
 Sentio, quæ me cura premat, quæ torqueat æstu
 Pectoris anxietas vario; *perterrita ne quid*
Detrimenti aliquo capiat Respub. lapsu.
 Est aliquid, magnas cui condere Iuppiter vrbes
 Externasque dedit ferro expugnare cohortes.
 Est aliquid super astra vehi, vel Marte secundo
 Hostibus expulsis bellum finire triumphis.
 Sed bona, finitis bellis, iam parta tueri,
 Iustitiæque animos populi frenare potentis,
 Hoc opus, hic labor est: hæc tendit in ardua virtus,
 Pacatasque vigere cupit, me Cæsare, terras.
 Talia sollicito secum sub corde volutans,
 Consilio instructusque nouo capitolia linquit,
 Præfectosque vocat, quibus haud extrema potestas
 Legibus atque armis victas defendere gentes
 Externas regione aliâ, ditione Quirites.

Hi postquam imperiale solum, sublimiâque vrbis
Mœnia Romulæ tetigerunt, protinus aulam
Cæsaribus ingrediuntur. hic intra tecta vocari
Imperat, & sellam medius conscendit eburneâm,
Eximiam gemmis, aurumque imitante pyropo;
Qua quondam omen erat primos attollere fasces
Cæsaribus, jurisque patrum sceptrique poti ri.
Hic ubi consedit Cæsar, sic protinus inquit:
Romulidum haud paruis inclusa potentia metis,
Omnia sub pedibus nostris, vtrumque recurrens
Quâ videt Oceanum Titan, parere, Quirites,
Cernitis, atque jugo sese submittere nostro;
Hinc septingentas totas regnatur aristas
Nunc demum Ausonij, hinc ille volubilis ordo
Imperij mihi sceptrum dedit, soliumque paternum
Magnū est Cæsareum, & (fateor) venerabile nomen,
Cæsaribus officium maius, quo tota recumbit
Inclinata salus populi, & concordia regni,
Consulite in medium genus altâ à gente Quirini,
Insignes gravitate viri, præstantibus ausis,
Consulite, & publicæ regni inuigilate quieti,
Fert animus, certum populo describere censum.
Ærâque per classes deposcere iusta virum,
Ne si quando ferox (Dij vertant omina) Parthus
Suavia pacifici disrumpat fœdera pacti,
Ignari quæ nostra foret, vel quanta potestas,
Hostibus incauti regnum tradamus auitum.

Vos

Vos igitur, quibus imperij pars extrema nostri
Fila, patres, vos hæc animis mea figite dicta:
Quisque suâ ditione, meo sub nomine, cogat
Concilium, censumque omni pro stemmate iustum
Exigat, idque vrbis dicat conferre saluti.
Et tu, qui Syriæ caput & tutela, Cyreni,
Obsignato animis, in te spes magna recumbit:
Ampla Palæstinæ tibi commendata potestas,
Isacidum bisseua tribus, contermina Eoæ
Quæ lambunt Syrios Euphratæ flumina campos.
Hic tu jura dato, nec quis mea iussa retractet
Prospice: *Romano cantata isthæc Cæsare sunt.*
Dixerat: utque fuit, folio sublimis eburneo
Purpureâ indutusque togâ, sceptrisque decorus
Cæsaris exemplar vel maiestate verendum,
Vel gravitate viri, totum transfudit in agmen.
Illi inter sese rerum nouitate stupendâ
Attoniti mussant primùm, nec talibus audent
Cæsaris aut verbis aut nutu opponere dictis.
Tandem sumto animo post longa silentia præses
Assyrius, veniam præfatus, talia fatur:
Nostra quidem, Cæsar, genus alto à sanguine Iuli,
Magne pater patriæ, solij tutela Quirini,
Nunquam cura aberit, quamuis nouitate repente
Confusus fuerit populus: tamen inclyta virtus
Cognita maiestate tuâ, vel mente sagaci
Reddet eis vires, studiùmque ad iussa paratum.

Sic

dicat: & cæcis, iudicio poplite, tectis
Cæsaris egressus, Syria remeavit ad agros;
Atque ibi concilium cogit: stupet inscia turba,
Impubesque cohors arrectis auribus adstant.
Ille subit, tumultumque capit, magnique verenda
Cæsaris exponit decreta, atque omne subortæ
Eximit ex animis odium novitatis iniquum,
Sidera testatus, communem hinc esse salutem.
Necque aliud fecere a libi, quibus illa potestas,
Accensosque animos populi vel pace, vel almæ
Libertatis amore omnes ad iussa reflectunt.
Ac veluti vasto in pelago si fortè coërta est
Tempestat, rapidi fluctus vaga littora pulsan,
Iamque Eurúsque Notúsque ruunt, atque æquora tur-
Tum si fortè senem ponti super æquore regem (bant;
Conspexere, stupent, & viso numine, mussant;
Sic cunctus populi cecidit stupor, inclyta postquam
Cæsaris esse edicta vident, animisque reflexis
Prudentes laudant animos, & iussa capessunt.

Iamque per æquorei radiantia Cynthius hirci
Cornua flammiferum loris inflexerat Æthon,
Brumalisque horrore niuis ferè cognita nulli
Facta viæ ratio, gelidis Cerealia campis
Munera Hyperboreo concreta rigore jacebant,
Nectamen imbriferi miscentes prælia venti
Riphæumve gelu niuæ nec copia massæ
Quenquam ardore suo, parendi & amore moratur.

Cer-

Certatim accurrunt omnes, & debita quisque
Præfecto regione suâ stipendia soluit.
Ecce Palæstinis etiam descendit ab oris
Incola, quâ vitreis Galilæia iugera lymphis
Iordanis irrorat, quâ Nazara tangit olympum,
Nazara veridicis multùm celebrata Prophetis.
Hæc genus Isacidùm I O S E P H, venerabile morum
Exemplar, pietate grauis, reuerendus & albâ
Canitie, quem sancta fides, atque integra dudum
Vita probata D E O sacrâ de gente puellæ,
(Quæ num laude animi formævé insignior esset,
Haudfacilè adfirmes, pacti quam loua parentem
Seminis elegit) seris desponderat annis.
Ille vbi solliciti studium laudabile vulgi
Viderat, ipse etiam stimulis agitatus honesti
Talibus alloquitur M A R I A M: O quæ fœdere lecti
Desponsata mihi es, flos illibate pudoris,
Nostra etiam virtus, & quàm sit prompta voluntas,
Obsequio experienda isto: nos pendere censum
Cogimur, & longos terere isto frigore collès.
Ergò si qua meæ tangit te cura senectæ,
Si qua fides data coniugij, si qua inclyta virtus;
Esto viæ socia, & releua mihi tædia fando.
Dixit: & extemplò virgo sic voce sequuta:
Concepi, neque semen adest (mirabile dictu)
Virgòque mater ero, grauidum iam sentio pondus;
Non tamen vlla viæ detrecto tædia, nulla

B

Me

Me premet anxietas : animâ moriemur in vnâ:
Spiritus ille D E I, sub cuius ab æthere lapsâ
Mater ero virtute, sacro qui robore mentes
Excitat infirmas, lateri se iungere nostro
Sustinet, optatâsque ambos perducet ad oras.
Omen ineffereor. nam quid? nos, maxime Cæsar,
Tûne vocas? vocat ipse D E V S : tu pacis amator?
Pacem amat ipse D E V S, veræque insignia pacis
Iam demum indigno largitur munera mundo.
Quid moror? aureolos vbi cras Aurora capillos
Exeret, ingrediemur iter : D E V S ausa secundet.
Postera lux oritur, sublatis è gurgite vasto
Solis equi, radios lucemque è naribus efflant;
Cingitur, & pigro vectus Iosephus a sello
Aspera cliuosi conscendit acumina montis,
Balsama quâ liquidis Cison pater irrigat vndis.
Ipsa pedes sequitur virgo, velamine tecta
Virgineas rubicunda genas, quas plurima sæuis
Nix dispersa Notis infestâque frigora scindunt.
Hanc vbi vix longo vestigia ponere cliuo
Tarda valere senex, mœstumque ciere sub imo
Pectore mœrorem sentit, miseratus, a sello
Imponit grauidam, & lento per jugera gressu
Innixus palo tardè succedit, amicis
Insuper & dictis mœrentia pectora mulcet:
O virgo (neque enim promissæ ignara salutis)
O benedicta D E I mater, dimitte dolorem,

His

His quoq; finis erit, quondã hæc meminisse iuuabit,
Per varios casus, rigida per frigora Brumæ
Tendimus ad nostram, bene si diuino, salutem:
Obdura; & temet rebus solare secundis.
Hæc vbi virgineo dederat solatia cordi,
Ventum erat ad sacræ Iesseia mœnia Bethles,
Mœnia parua quidem, sed magno debita honori.
Iámque diem clauso ponebat vesper olympo,
Aureaque obscuram reuocabant sidera matrem;
Illi iter emensi longum, requiémque petentes,
Mille adière domos; admisit nulla: per omnes
Vrbis eunt redeúntque vias, nusquam hospita tecta;
Vsq; adeò in parua populus confluxerat vrbe!
Exiguos tandem fessi tetigère penates,
Quò iussi tenues, submisso vertice, postes
Conscendunt, partémque domus, quà corniger hircus
Ruricolæ que boues soliti transferre penates.
Hic sua gramineo refouent in stramine membra:
Ipse senex filicis scintillam excudit, & ignes
Suscipit arentis siccato cortice ligni,
Colligit & stipulas, ramaliáque arida circum
Adiicit, & rigidis defendit frigora membris.
Iámque ferè medios radijs lustrabat obortis
Cynthus Antipodas, fulgebant aurea passim
Sidera, summa casæ lustrarunt cornua Lunæ.
Ipse inter pecudes, quas iam sopor altus habebat,
Grata soporiferæ Iosephus munera noctis

Expertus, duro carpebat stramine somnum.
Ecce ibi sola sedens virgo, haud ignara futuri,
Multa q̄; secum agitans, trepido sic incipit ore:
Ultima jam memini venerunt tempora partus,
Ultima & hæc hora est; tu qui virtute supernâ
Efficis intactam grauidam, de virgine matrem,
Tu, precor, imple etiam cœptum, fatiſq̄; secundis
Optatam adspiciat fœtus, te præfide, lucem,
Vix ea, felici, sublatis nixibus, ortu
Molliter (en!) casti deponit pondera ventris.
Qualiter irriguo crescens amaranthus in horto
Mulcet odore solum, gratasque attemperat auras:
Taliter è sancti vernante propagine lesſæ
Flos tener exortus, totique salutifer orbi
Nectar & Ambrosiam spirat, mentesque focillat.
Exemplò splendore domus repleta corusco
Enituit, facièque nouâ præsentia certò
Numina testata est, subitò leuat impigra somno
Membra senex stupidus, gelidusque per ima cucurrit
Ossa pavor, trepidat; nec quæ sibi visa soporem
Abripiant, sentit. quamprimùm reddit a menti
Lux sua, discussis confusi pectoris umbris,
Adspicit infantem, villosâ in sindone, duro
Stramine depositum, quem iuxta turpis asellus
Corniger & taurus rigidi flatu oris anhelant.
Ut demum accessit supplex ad numina flexo
Poplite, mille genis infigens oscula, dixit:

O quem

O quem sacra DEVM cecinerunt carmina vatam,
Sancte puer, salve: quam tot suspiria patruin,
Tot miseri gemitus populi, tot vota petebant,
Venisti sperata salus: per te omnis iniquæ
Noxa cadit culpæ; per te rediguntur in hilum
Imbelles Belix fraudes: per te vna salutis
Spes reparata animæ: per te reſerata reclusi
Porta poli: per te promiſſam cernimus arcem.
Sed tenus in ſtabulis, rigida ad præſepia, fœno
(O pudor!) impositum tenui circundet amictu
Fascia! nec Parioradiantia marmore tecta
Excipiant! ô sancte puer, qui quicquid utroque
Cynthius axe suo luſtrat ſplendore, gubernas.
Scilicet, auxilium nobis; tibi triſte paratur
Exilium: (ô bonitas!) tibi mors, iam viuida nobis
Sors data: lautaque res nobis, tibi pauper, & ægra
Seruitus; imperium nobis: quis crederet? atqui
Deposito exilio, ſuperatâ morte, peremtâ
Pauperie, tandem, poſt fata nouiſſima mundi
Victor ouans tecum nos cælica ad aſtra reduces.
Sic ait, atque album caput ad præſepia tendens
Oſcula plura dedit puero, tremuliſque lacertis
Membra tenella fouens, maternis detulit vlnis.
Hæc modò blanditias, leni modò murmure riſus
Oſculaque adiungens tepido fouet ubere natum.
Fortè ibi ſub patulæ recubantes tegmine fagi
Ante fores villæ, rigidis in vallibus arui

B 3 Lanigeros

Lanigeros pauere greges, ætatibus ambo
Tityrus & Corydon pariles; quorum alter Alexin,
Alter at abreptam calamis Amaryllida flebat.
Dumque ibi longinquæ fallunt vaga tempora noctis
Ecce, percusso veluti cum Cynthius igne
Purpurat æquoreas, Cancris sub sidere, lymphas:
Sic facies splendore dum radiata, nouoque
Picta colore fuit: subito quatit anxius horror
Attonitos, gelidus stetit alto frigore sanguis.
Multa volutantes secum, tremuloque mouentes
Multa animo, sursum paulatim lumina flectunt.
Ecce ibi flammiferis tranantes aëra pennis
Conspexere sacras, diuum genus, æthere turmas.
Obstupere magis tremuli: vox faucibus hæsit,
Arrectæque horrore comæ, pavor ossa fatigat.
Quos sacer, ut vacuis, Raphaël, pendeat in auris,
Talibus adfatus: Quænam trepidatio mentem
Præcipitat, subitæque animum formidine sternit?
O iuuenes, quæ causa metus? tantumne salutis
Spe trepidare ratâ fas est? vel sicine durum
Angelico innotuisse choro? quin ponite cœptum
Corde metum, nostrisque animosi aduertite dictis.
Mira quidem, sed vera canam, tremulentâq; magnâ
Pectora lætitiâ perfundam, & nubila tollam.
Vestra salus agitur: VOBIS, qui morte piaret
Grande nefas scelerum, satanæque infringeret astus,
(Quod felix faustumque) *hodie est prognatus in au-*
ras.

Quid stolidi ancipites alitis sub pectore curas?
Ferte pedes ad tecta citi, quò stramine taurus
Incubat, eximium, rigidum ad præsepe, puellum
Cernite linteolis redimitum in gramine paruis.
Hæc ubi fatus erat, reliquum remeavit ad agmen,
Atque ibi multiplices emensus in æthere gyros,
Talibus in laudes Domini sacra ora resoluit:
*Et meritò tibi, magne DEVS, qui excelsa supremi
Astra premis solij, virtus & fama paretur.
Et meritò exoptata quies, tutissima rerum
Gloria, pacatas in terris incolat vrbes.
Et meritò his redeant Saturnia secula seclis,
Humanumque genus modò pulsa Astra revisat.*
Sic ait, & tenues paulatim excessit in auras;
Vox tamen ima manet; resonis vocalia campis
Saxa repercusso sonitu retulère: REVISAT.
Olli sumto animo, trepidisque à corde fugatis
Fluctibus, ad villam tendunt, paritèrque per omne
Alitis indubitata sacri præconia cernunt.
Protinus ad terram prostrati, poplite curuo,
MESSIAM agnoscunt; & pastoralia raro
Munera depromunt calathò, & cunabula ouantes
Flore replent vario, folia & bene-olentis anethi,
Mistaque frondenti spargunt colocasia acantho,
Pallados & baccas; gratamque ante omnia men-
tem.

Quam

Quam tibi, Ô EMANVEL, HOMO- DIVE, sa-
lutifer orbi,

Offero, necque aliud valeo, nec debeo: nam quo
Stercus ego, totiusque nihil tua gemmea digner
Brachia: quid donem? impurus genitricis ab aluo,
Nil nisi massa luti, nisi inops, nisi sordida bulla.
Sis facilis, modò- nate puer, venerabile numen,
Nil nisi origo boni, nisi fons, nisi ianua vitæ.
Sis facilis, gratique animi suspiria, CHRISTE,
Percipe: pelle famem, morbos, atque agmina sæui
Agmina Sarmaticis immensa in finibus hostis.
Florescant æterna piæ sacra germina RVTÆ,
Floreat & placido generosum flore VIRETVM
SAXONIDVM, vireant ludi, vireantque Magistri,
Floreat Albiacis longum mea LEVCORIS VNDIS,
LEVCORIS, æternum mihi culta, æterna colenda.
Excita amore tui mentes; incende saporis
Imo in corde sitim diuini: atque impia perde
Hæreseos fermenta, tuo pia pectora aduni
Flamine: meque meosque pio rege tramite cursus.
Sic tua per multos sacro cunabula versu
Concelebrabo annos: donec mihi frigida vitæ
Pausa misellam animam moribundo à corpore sol-
uat.

Τῷ Θεῷ δόξα.

754709

AB 754 709

3
ULB Halle
003 348 458

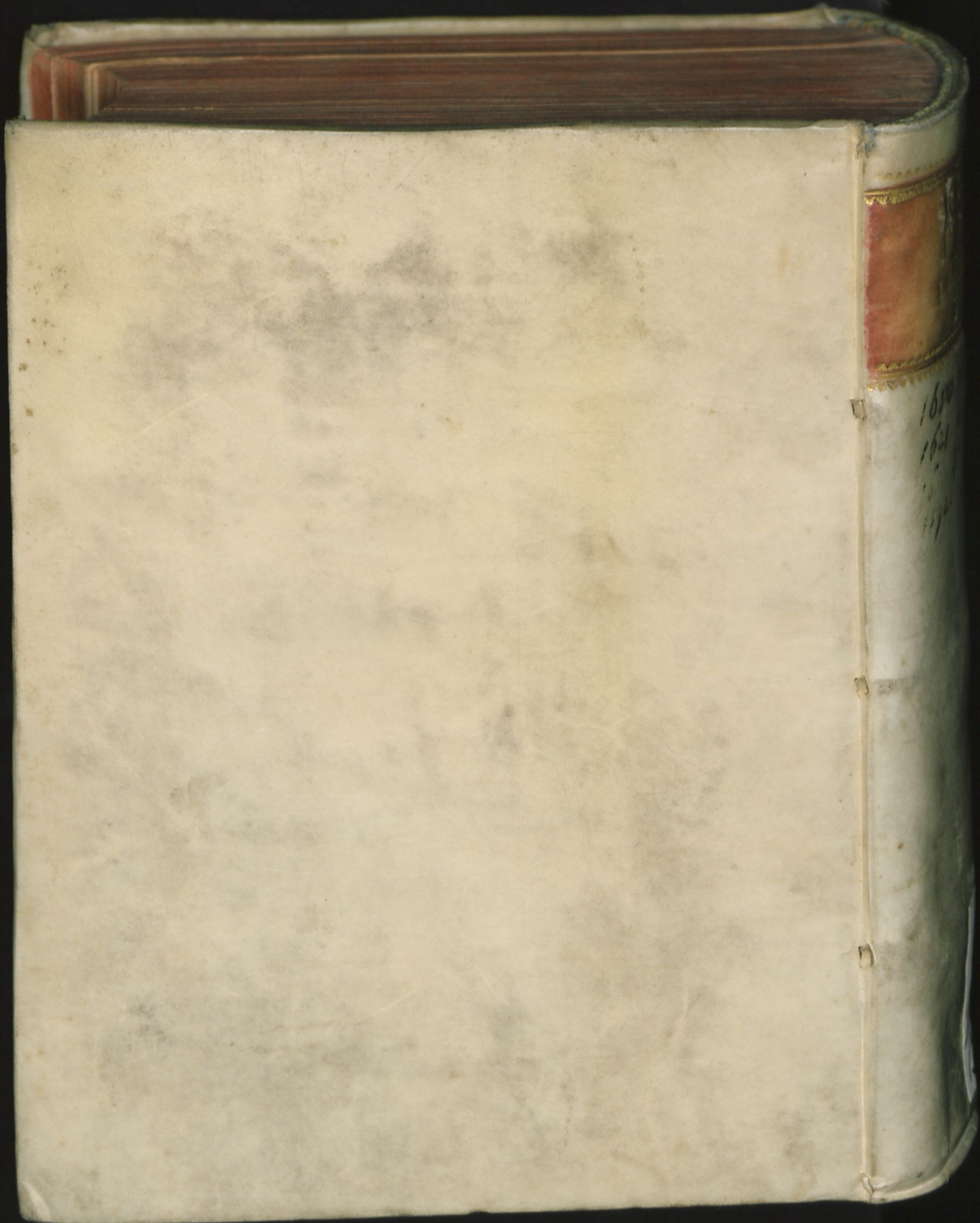

IL

1017

14/2.95.

CHRISTIANI
pa
ILLVS
SISSIMI
AC DOMINI
NO, IOAN-GEORGI
cibus Saxoniae, I
Burggrauis
men

FRIDERICVS

NatVs. 16 / SII
NatVs: 8

Excusa typ

RSV
7.6
CEL
PIBVS
ISTIA-
ribus, Du-
s Misniae,
s cle-
lensis.

